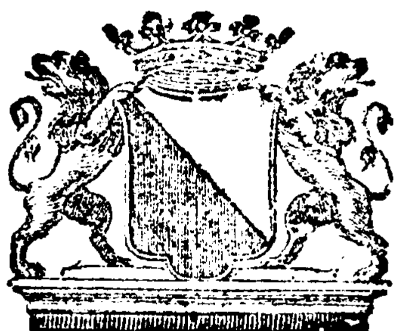
N°. 102.

UTRECHTSCHE  COURANT.

Woensdag den 26. Augustus.

T U R K IJ E.

SEMLIN *den* 8. *Augustus.* Brieven uit Konstantinopel zeggen, dat de hoofdstad in groot gevaar verkeert en dat de Sultan besloten heeft zijn leger naar Ramis-Tschiftlik over te brengen. Vele ambtenaren zijn afgezet en door andere vervangen, onder anderen is de tolk der Porte *Ezrad-Effendi*, die bij de onderhandelingen met de Verbondene Mogendheden eene zoo groote rol gespeeld heeft, weggezonden. De Groote Heer heeft naar alle provincien bevelen gezonden, zich tot het uiterste te verdedigen, en elke bevelhebber, die de geringste zwakheid aan den dag legt, wordt door een ander vervangen. Aan *Omer-Vrione*, Pacha van Kiutahia, die lang tegen de Grieken heeft gestreden, is bevel gezonden, dadelijk met alle zijne troepen naar de hoofdstad op te breken.

W A L A C H IJ E.

BUCHAREST *den* 4. *Augustus.* De eene tijding van het oorlogstooneel volgt de andere, doch alle zijn gunstig voor de Russen. Men verneemt dat de generaal graaf *Diebitsch* reeds Bourgas, Mesambria en Akkiali heeft bemagtigd, en naar Adrianopel is gerukt, alwaar ook niet veel wederstand is te wachten, offschoon de bevolking dier stad op 100,000 zielen wordt gerekend, en er vele troepen bijeen zijn getrokken. De Turken vlugten steeds bij de nadering van het Russische leger; eene menigte inwoners hebben Adrianopel verlaten en zijn naar de binnenstreken gevlugt.

(Men had gezegd, dat het plan der Russen was om, terwijl de hoofdarmee den Balkan aan de zeezijde overtrok, gelijk dan ook heeft plaats gehad, in spijt der genen die meenden dat dit een onuitvoerbaar werk was, het leger van den generaal *Geismar*, dat in Klein-Walachije staat, ook aan die zijde den Balkan zoude overtrekken, leunende tegen Servie, van welken kant bij weinig te vreezen had, om op Sophia te rukken, ten einde aldus eene afleiding te geven en Turkije ook op dat punt te bestrijden; ook de Turken schijnen zulks gevreesd te hebben, daar zij vele troepen naar Widdin hebben gezonden om den voortgang van den met roem bekenden generaal *Geismar* te stuiten. Deze had zich bij den aanvang van den veldtogt reeds meester gemaakt van Kalé en Rachova en dus schrik bij de Turken in Widdin verwekt, die een aanval van dien gevreesden veldheer vermoeden. Doch van achteren blijkt het, dat men met het oorlogsplan van den generaal graaf *Diebitsch* niet volkomen is bekend geweest, hetwelk ook wel te denken was, en dat de verovering van Rachova eene wapendaad is geweest om de aandacht der Turken aan dien kant te vestigen en hunne troepen derwaarts te lokken om aldaar werkeloos te blijven. Ten minste moet men zulks opmaken aan den keer, welken de zaken thans nemen. De generaal graaf *Diebitsch* trekt langs den zeekant op Konstantinopel, en de generaal *Geismar* blijft werkeloos, niet uit eigen beweging, daartoe is bij de man niet, maar op hooger bevel. De Turken zich aan dien kant misleid ziende, en eene te groote magt bijeen hebbende om werkeloos te blijven, willen thans, — volgens berigten uit Krajova van den 2. Augustus — een inval in Klein-Walachije ondernemen. „De generaal graaf *Geismar*, aldus schrijft men, maakt alle mogelijke toebereidselen om een aanval van den Pacha van Scutari, die zich met den Seraskier van Widdin vereenigd heeft, afteweren. Eergisteren bevond zich de generaal *Geismar* alhier, en sedert rukken alle troepen naar Rachova, alwaar de brug over den Donau, door een op den 22. Julij plaats gehad hebbend onweder, vergezeld van een hevigen storm, vernield was. Dezelve is intusschen weder hersteld, en Rachova met eene bezetting van 2000 man voorzien, om des noods een aanval of belegering doortestaan. Men kan dus elk oogenblik de gewigtigste tijding van dien kant verwachten. De Russen stellen al hun vertrouwen op den generaal *Geismar*, en schijnen verzekerd te zijn, dat, wanneer de Pacha van Scutari deze operatie mogt wagen, dezelve tot zijn verderf zal uitloopen." — Zulks is zonder twijfel waar; in het voorgaande jaar heeft men gezien, dat de generaal *Geismar* met naauwelijks 4000 man een Turksch leger van 30 a 40,000 man, hetwelk ook in Klein-Walachije rukte, geheel heeft geslagen; thans heeft hij een geducht legerkorps gereed om elken aanval te wederstaan. — Zoude de werkeloosheid van dien generaal ook nog geen ander oogmerk kunnen hebben, namelijk om aan den kant van Oostenrijk gewapend te zijn, dewijl men niet zoo geheel van de oogmerken van die Mogendheid zeker was?)

BUCHAREST *den* 7. *Augustus.* Over Silistria hebben wij directe berigten uit het leger van den generaal graaf *Diebitsch*, volgens welke de ligte troepen (de kozakken) van dat leger reeds tot op 12 uren Adrianopel genaderd zijn.

R U S L A N D.

PETERSBURG *den* 11. *Augustus.* Den 5. dezer werd alhier een *Te Deum* gezongen, onder het losfen van 101 kanonschoten, voor de inneming van Hassan Kalé en Erzerum, de hoofdstad van Natolie, in tegenwoordigheid van de Keizerlijke familie en het geheele hof. Des avonds was de stad verlicht.

Onze handel met China is levendig. Den 29. Julij is ook eene karavane van 176 kameelen en 102 wagens met koopgoederen van Taschkent te Petropawlowsk; en drie dagen vroeger was in de vesting Saraitschikowsk de tweede karavane uit Chiwa, bestaande in 250 kameelen, aangekomen.

De opperbevelhebber van het 2de armee korps, graaf *Diebitsch*, heeft als een naschrift op zijn berigt van den 24. Julij, waarin hij de bemagtiging van de vestingen Mesambri, Achioliu en Bourgas heeft medegedeeld, nog het volgende verslag aan Z. M. den Keizer gezonden:

„AIDOS *den* 30 *Julij.*

„Na dat de aan de Golf van Bourgas gelegene vestingen zich de eene na de andere aan de zegevierende troepen van Z. M. hadden overgegeven, en hun bevelhebber *Abdurrahman*, Pacha van drie paardenstaarten, zijn heil in de vlugt naar Adrianopel had gezocht, gelijk ik de eer had Uwe Maj. in mijn berigt van den 24. dezer te melden, beval ik denzelfden dag aan den generaal *Rudiger*, met zijn korps, hetwelk de voorhoede uitmaakte, over Rumilikioi op Aidos te marcheren en die stad in bezit te nemen. (De bemagtiging van deze plaats is reeds medegedeeld, als ook het gevecht tusschen de 12,000 man Turken die uit Schumla waren gekomen, en met een verlies van 1000 man dooden, in het gebergte gedreven zijn.) „Wij vonden in Aidos een grooten voorraad van alles. Ik heb tevens het genoegen Uwe Maj. te kunnen melden, dat wij in Aidos ook onze kanonnen van de 19de artillerie brigade, die in den veldslag bij Kurtepé, op den 30. September van het vorige jaar, in handen der Turken gevallen waren, hebben gevonden.

„Den 26. Julij bezetten de kozakken van den generaal majoor *Schiref*, zonder wederstand, de stad Karnabat, alwaar zij 40 gevangenen maakten; den 28. trok het korps van den generaal *Rudiger* binnen die stad.

„Eene uit het 5de regement kozakken van de Zwarte Zee en het huzaren regement *Aartshertog Ferdinand* bestaande afdeeling, bezette, onder bevel van den generaal-majoor *Montrésor*, het dorp Rusfo Kastro, waardoor dezelve bij Karabunar eene sterke stelling bekwam, en aldus zich in verbindtenis stelde aan de regterzijde met den generaal *Rudiger*, en aan de linkerzijde met de kozakken van het regement *Baklanof*, die tot het garnizoen van Bourgas behooren en welker posten op den weg van Bourgas naar Faki geplaatst zijn. Verscheidene troepen kozakken van den generaal-majoor *Schiref* recognosceren de wegen van Yambol en Slivno, werwaarts de vijand gevlugt is.

„Met de grootste droefheid zie ik mij verpligt Uwe Maj. van de ellende te onderrigten, die de ongelukkige bewoners dezer streken van de woede des vlugtenden vijands te lijden hebben. In Aidos zijn alle Christen kerken verwoest geworden, offschoon wij overal de moskeën zorgvuldig verschoonen. De Turken plunderden alle bewoners, die zich niet hebben kunnen redden, terwijl laatstgemelde in ons slechts verdedigers en beschermers vonden. (Wie is hier dus de vijand het Turksch bestuur zelve, hetwelk steeds deszelfs Christen bevolking onderdrukt, of de naderende Russen? Het strekke ten bewijze hoe vijandig het Mohamedanismus steeds het Christendom is. In der daad zag men ook, dadelijk na onze aankomst, van alle zijden de bewoners der stad uit de bosschen en van de bergen met hunne beladene wagens terugkomen en hunne woningen te betrekken, die zij voor de woede van hunne eigenlijke vijanden, de Turken, ontvlugt waren. Wanneer het mogelijk ware den vijand te vervolgen, zoo zoude deze ellende gedeeltelijk kunnen voorgekomen worden; de omstandigheden veroorloven het echter niet.

„Karnabat is ook door de Turken verwoest, en toen onze kozakken naderden, kwamen hen 500 bewoners te gemoet en ontvingen hen als hunne redders. Men heeft hoop dat ook de overige verdrevene inwoners naar hunne woningen zullen terugkeeren, en dat zij den door hen begonnen graanoogst zullen eindigen, en ons daardoor een toereikenden voorraad voor onze winterkwartieren verschaffen zullen. (Uit dit verslag zoude men bijna moeten besluiten, dat de generaal *Diebitsch* het plan niet heeft op Konstantinopel te trekken, maar halte te houden om de Porte tot den vrede te nopen.)

„Een rapport van den generaal *Krasoffsky*, van den 26. Julij, berigt mij, dat de vijandelijke voorposten naar Schumla terug zijn getrokken en zich langs den kleinen vloed Bulanijk hebben geposteerd. De generaal had het plan op deze plaats te rukken om den vijand van daar te verdrijven.

„Volgens de laatste berigten van den generaal *Kisseleff*, waren de bij Schumla en Widdin staande Turksche troepen, werkeloos gebleven. Daar de generaal baron *Geismar* de inwoners der omstreken van Rachova veroorloofd heeft, naar hunne woningen terug te keeren, zoo zijn daardoor niet alleen slechts deze gebleven, maar bij voortduring melden zich Turken aan, die in den omtrek van 50 wersten en verder wonen, of zenden Bulgaren af om bescherming van de Russen te verzoeken."

ODESSA *den* 5. *Augustus.* De toestand onzer streken is bevredigende. In de besmette dorpen sterven slechts enkele personen.

De generaal graaf *de Witt*, welke de 80,000 man sterke reserve der groote armee kommandeert, is alhier in zijn hoofdkwartier aangekomen.

D E N E M A R K E N.

KOPPENHAGEN *den* 15. *Augustus.* In de vorige week is het Russische fregat *Elisabeth*, hetwelk eenigen tijd op onze reede ten anker heeft gelegen, van hier vertrokken. Dit schip is naar Rhodus, in de Middelandsche Zee, bestemd, doch zal onder weg Portsmouth aandoen. De Deensche vaartuigen welke te Kronstadt voor rekening van Rusland gebouwd zijn en met bovengenoemd fregat alhier zijn aangekomen, beloopen acht. In Kronstadt zijn in het geheel 20 Deensche, 30 Engelsche en 8 Fransche vaartuigen door de Russische regering bevragt geworden.

Den 9. dezer is het Russische vaartuig *Moller* van 16 kanonnen, komende van Noord-Amerika, en de Russische oorlogssloep *Mirnoi* van 24 kanonnen en 160 man equipage, op onze reede aangekomen.

Uit Stokholm schrijft men in dato den 11. Aug. het volgende:

„Uit de meeste Zweedsche provincien zijn de berigten van den aanstaanden oogst zeer gunstig. Op den hooi-oogst is niet te roemen, doch de vooruitzigten op den graanoogst zijn zeer voordeelig."

I T A L I E.

ANCONA *den* 30. *Julij.* Brieven uit Alexandria van den 10. dezer zeggen, dat de Onder-Koning zijne vloot in de haven gereed had, om troepen naar Smirna overtevoeren, toen eensklaps het berigt kwam, dat er een opstand der Wechabiten was uitgebarsten. Er was daarop tegenbevel aan de vloot gezonden en alle troepen, welke ter hulp van den

den en betrekkingen zich altijd scharen rondom den eerbiedwaardigen naam, welken het welgevallen Zijner Majesteit onzen geëerbiedigden en geliefden Koning ons heeft toegestaan aan dit zelfde gebouw te mogen geven, dien van *Willem's Kazerne?*

„Dien naam, welken dit gebouw voert, uittespreken op den verjaardag van den Vorst, aan wien onze vurigste wenschen voor de verlenging van Zijn voor ons allen zoo overdierbaar leven, den voorspoed en het geluk Zijner Regering en voor den voortdurenden bloei van het roemrijk Huis van *Oranje*, zijn toegewijd; dien naam uittespreken is zich te herinneren aan die hooge gevoelens en treffelijke hoedanigheden, welke de vrijheid en onafhankelijkheid der Nederlanden hebben gegrondvest en bevestigd.

„Wij spraken dien met vernieuwde geestdrift uit toen het Nederlandsche volk tot het gevoel zijner waarde herrezen, door Gods Voorzienigheid van vreemden dwang bevrijd, den erfgenaam van voorvaderlijke deugden en waardigheden huldigde en wij trouw zwoeren aan het Vaderland en het Huis van *Oranje*. Wij zullen dien met geestdrift noemen, zoo lang er een droppel Nederlandsch bloed in onze aderen vloeit.

„Even rijk aan groote herinneringen als aan een eerbiedvol gevoel van erkentenis van het geluk, hetwelk wij genieten onder het wijze bestuur van onzen Koning, van de dure verpligting aan den Held van Quatre-Bras en Waterloo en van de hooge verdiensten van den Prins *der Nederlanden*, moge zij steeds ten prikkel zijn van de ijverigste pogingen tot handhaving van ons volksbestaan, en tot moedige verdediging onzer onafhankelijkheid, van welke de Nederlandsche krijgsmagt bij iedere gelegenheid zoo vele doorstaande bewijzen gaf; zij blijve dan ook de leus van vereeniging der volgende geslachten, even als het eene hoogstvereerende onderscheiding is voor deze stad dien naam gegeven te zien aan het gebouw, hetwelk wij thans inwijden en waardoor zij heeft getoond dat iedere opoffering haar ligt valt, en dat zij alle hare hulpmiddelen gaarne besteedt, om te doen blijken van hare onwankelbare verknochtheid aan den Koning en aan het Koninkrijk Stamhuis, en aan haren ijver voor de dierbaarste belangen des Vaderlands. LEVE DE KONING!"

Na deze toepasselijke aanspraak werd het gejuich van: *Leve de Koning!* aangeheven en door een driewerf herhaald *Hoezee!* door alle de tegenwoordig zijnde personen, besloten, waarop de muziek der infanterie het vaderlandsch gezang *Wilhelmus van Nassauwen* aanhief, dat door de muziek van het korps lanciers, welke aan het Singel aan de overzijde der Kazerne geschaard was, afgewisseld, en door een korps zangers van de Nationale Militie vervangen werd, dat bij afwisseling met het muziek, of geaccompagneerd door dezelve, verschillende vaderlandsche zangstukken uitvoerde. Hierop defileerden de schutterij, de Nationale infanterie en de kavalerie voorbij de Militaire Staf en de Regering, en verlieten de ruime plaats der Kazerne, welke, zoo door de vergaderde Collegien en de militairen, als door de vele dames, waarmede de ramen bezet waren, een wezenlijk schoon gezigt opleverde.

De plegtigheid der inwijding werd door een prachtig dejeuner besloten.

Des namiddags had er een luisterrijk diner bij Z. Exc. den Heer Gouverneur dezer provincie plaats.

Des avonds was de *Willem's* Kazerne fraai verlicht, waarbij de korpsen muziekanten zich bij afwisseling deden hooren, terwijl van stads wege de militairen en het detachement schutters zijn onthaald geworden.

Behalve de Kazerne waren onder anderen aan de Maliebaan geillumineerd de Societeiten *Six Semper* en *Buitenlust*, en werden er vuurwerken afgestoken, waarin die in de Societeit en de Vauxhal van *C. van Leeuwen*, bijzonder fraai waren. De wekelijksche en de Groenmarkten, benevens eenige particuliere gebouwen, waren mede geillumineerd.

Deze algemeene feestdag eindigde met vreugdebedrijven, en zal, voornamelijk door de plegtigheid van de inwijding der *Willem's* Kazerne, lang in aandenken van Utrechts ingezetenen blijven.

Schipper *W. Haasters*, welke met zijne lading den 12. Augustus van hier is afgevaren, is den 21. te Keulen aangekomen.

Grooten Heer zouden ingescheept worden, worden aangewend om de oproerige Wechabiten te bedwingen. De verandering van de voorschrevene expeditie zal op de krijgsoperatien in Europa eenen voor de Turken ongunstigen invloed hebben. (Deze berigten zijn eenigzins strijdig met die uit Konstantinopel, volgens welke de Egijptische vloot reeds op weg naar Konstantinopel was. Indien de tijding uit Ancona bewaarheid wordt, zal de Groote Heer te vergeefs op deze hulp wachten en ook hierbij eene groote teleurstelling ondervinden.)

D U I T S C H L A N D.

WEENEN *den* 14. *Augustus.* De Russische ambassadeur heeft bij estafette uit het kamp van den generaal *Diebitsch*, de tijding ontvangen, dat de Russen den 28. Julij in Bourgas waren getrokken. Emineh en Missivria hadden zich insgelijks overgegeven.

WEENEN *den* 15. *Augustus.* De *Oostenrijksche Beobachter* deelt het volgende berigt mede:

„ Een brief uit Odessa van den 3. Augustus, komende uit goede bronnen, meldt, op grond van brieven uit Varna, van den 30. Julij, dat de Russen Achioli, Missivria, Aidos en Bourgas bezet hebben. De staat van gezondheid in de omstreken van Odessa was gunstig." (Het berigt over Munchen van den 15. Augustus nopens den beslissenden veldslag bij Kirkilissa, blijkt thans onwaar; de mededeeler is de gebeurtenissen vooruitgeloopen. De laatste *officiele* tijding is van den 30. Julij, als wanneer het hoofdkwartier van den generaal *Diebitsch* nog te Aidos was, 40 uren van Kerkelissa, zie artikel Petersburg. Intusschen kan het waar zijn, gelijk men uit Konstantinopel heeft geschreven, dat de Russische voorposten of de vooruitsnellende kozakken, tot van Kerkilissa zijn gekomen. Hier kwamen zij ook in 1810, zonder dat het leger er nog was.)

F R A N K R IJ K.

PARIJS *den* 21. *Augustus.* De heer *Courvoisier*, zegelbewaarder van Frankrijk, de eenigste der nieuwe ministers, welke nog afwezig was, is gisteren avond alhier aangekomen. Het nieuwe ministerie is alzoo voltallig, op het departement van Marine na, waarvoor de admiraal *de Rigny* heeft bedankt, en welke vacature nog niet vervuld is. Het is natuurlijk, dat tot eenen zoodanigen aanzienlijken post vele liefhebbers zijn, doch aan deze is dezelve nog niet aangeboden, en degene, aan welke het aanbod heeft plaats gehad schijnen er voor b dankt te hebben. Ten minste *de Courier Français* zegt, dat de portefeuille van Marine door den heer *Delalot* is geweigerd. Het *Journal de Commerce* zegt hetzelfde, en voegt er bij dat men nu het antwoord van den heer *de Vitrolles* verwacht. Het nieuwe ministerie heeft nog geene veerkracht aan den dag gelegd, en zoo men de liberale bladen moet gelooven zal dat reeds wankelende gebouw spoedig in duigen vallen.

De zaken met Algiers zullen eindelijk eene ernstige wending nemen. Het is gebleken dat de Dey de onderhandelingen heeft doen strekken om slechts tijd te winnen en de Fransche natie te beledigen. Zulks was intusschen wel te voorzien, vooral bij de minachting die bijna alle Mahomedanen jegens de Christenen aan den dag leggen. De Dey handelt omtrent Frankrijk, even als de Groote Heer omtrent Rusland, en de Keizer van Marokko omtrent Oostenrijk handelt, namelijk verraderlijk en met weinig eerbied. Zij hebben dan alleen eerbied als het geweld van wapenen hen daartoe dwingt. Bij den Zeeslag van Navarino vuurden de Mahomedanen op eene verraderlijke wijze op de Vereenigde Christen-vloot, doch deze daad werd hen betaald gezet, met dat gevolg dat de Pacha van Egijpte en de Sultan voor eenigen tijd eerbied voor de Christenen gevoelden en toegeeflijker werden. Het had zelfs eerbied bij de Mahomedaansche horden op Morea verwekt, zoodanig dat zij het niet waagden tegen de Fransche wapenen te strijden en Morea verlieten. Het kasteel van Morea alleen wilde zich niet overgeven; de Pacha handelde op dezelfde verraderlijke wijze als thans de Dey van Algiers gehandeld heeft. Een Fransch parlementair vaartuig zeilde, voor dat de Fransche landingstroepen op Morea waren, in de Golf om met den Pacha te onderhandelen; zulks was te vergeefs, en bij het uitzeilen werd het neutraal vaartuig bijna in den grond geschoten. Zulks werd dien Pacha ook betaald gezet: toen bij jegens den generaal *Sneijders* op dezelfde verraderlijke wijze handelde, door op de parlementairen te doen vuren, werd het kasteel zoodanig met Engelsche en Fransche bomben begroet, dat de Pacha zich op genade overgaf. Deze betaling heeft insgelijks eerbied ingeboezemd, alzoo de Mahomedanen op de vaste kust van Griekenland naauwelijks tegen de nog ongeregelde Grieken durfden vechten, zich steeds verbeeldende dat de Fransche troepen of bij de Grieken waren of ter hunner hulp zouden opdagen. Alles vlugte en Missolunghi, Arta en andere plaatsen vielen in handen der Grieken. Deze overwinningen der Grieken zouden voortgeduurd hebben, zoo de Engelschen het blokkeren van Volo en andere havens door de grieksche vaartuigen, niet belet hadden en aldus ten gunste der Turken waren opgedaagd. Alle deze gebeurtenissen, waarbij men nog kan voegen het veroorven der Egijptische expeditie uit de wateren van Kandia door den Russischen admiraal *van Heyden*, hadden ontzag bij de Mahomedanen voor de Christenen ingeboezemd, en toenmaals zoude de Sultan welligt tot inwilliging kunnen gebragt zijn geworden; doch toen Engeland de Porte openlijk hare oude getrouwe bondgenoot noemde, deszelfs leedwezen over den zeeslag van Navarino betuigde, de Grieken bij Kandia, Volo enz. vijandelijk behandelde, en zijn ambassadeur, vergezeld van den onzen, en dien van Pruissen, naar Konstantinopel zond, toen was alle ontzag van de Porte voor de Christenen weg, en zij was halsstarriger dan immer. Zij merkt en weet dat men haar ontziet en vleit, dit verlangt zij van de Christenen, wordt trotsch en ontoegeeflijk en men is even ver met haar als voor eenige jaren. Rusland gebruikt thans geweld en naar alle waarschijnlijkheid zal deze les den verwaanden Grooten Heer voor een geruimen tijd eerbied voor de Christenen inboezemen. Ook Algiers moet alous behandeld worden. Toen het verraderlijk gedrag van den Dey jegens de Engelschen en Nederlanders betaald werd gezet, hadden zij wederom voor eenigen tijd achting voor de Christenen. Het is thans aan Frankrijk toevertrouwd, de hoon deszelfs vlag aangedaan, te wreken. Te Toulon wordt de expeditie uitgerust en alles tot een bombardement gereed gemaakt. Intusschen is ons ministerie, even als dat van Engeland, Turksch gezind: het orgaan van ons ministerie, *la Gazette de France* deelt ook het berigt mede van de verraderlijke handelwijze van den Dey; doch voegt er bij dat de Dey heeft laten betuigen, dat er bij vergissing een vijftigtal kogels en bomben op het Fransche schip waren geworpen. De andere dagbladen zeggen dat zulks in geen een berigt van Toulon gevonden wordt en dat deze bijvoeging aldus met de telegraaf aan het ministerie moet zijn gebragt.

Zie verder den kant van deze Bladz.

*** Heden beviel door Gods goedheid voorspoedig van één welgeschapen *ZOON*, MARIA LINA VAN DOESBURGH, geliefde Huisvrouw van

R. BROUWER, *Apotheker.*

Utrecht den 20. Augustus 1829.

*** UTRECHT 22. Augustus 1829. Heden morgen ten 7 ure werd ons lieve jongste kindje, GEERTRUI, in welks bezit wij ons 13 maanden verheugden, door den Hemelschen Vader van ons weggenomen.

A. FRANCKEN, *Pred.*
C. G. FRANCKEN, geb VAN ROSSEM

Familie en vrienden gelieven deze *algemeene*, als *bijzondere* kennisgeving aan te merken.

*** Op den 24. Augustus 1829 overleed op den Huize *de Nienhoff* bij Bunnik, Jonkvrouwe ELISABETH CHRISTINA WILHELMINA PESTERS, in den ouderdom van omtrent 18 jaren.

TE UTRECHT, BIJ DE LEEUW EN COMP.

E N G E L A N D.

LONDEN *den* 22. *Augustus.* Er hebben alhier drukke conferentien tusschen de staatsministers en de ambassadeurs plaats.

Men heeft berigten van Lissabon tot den 8. dezer; verbanningen en vonnissen waren aan de orde van den dag. Te Oporto hield men zich bezig met het vonnis optemaken van 21 personen, die den 26. Junij 1828 aldaar uit Engeland waren aangekomen, en waaronder verscheidene personen, die ontkomen zijn; onder deze zijn de markies *de Palmella*, de graven *de Sampayo* en *de Villa Flor.* Te Oporto was een jacht met 9 gevangenen van Lissabon aangekomen om ook teregt gesteld te worden, waaronder de rijke weduwe dona *Eugenia Candida de Fonseca Mendez*, die ziek uit de gevangenis van Lissabon in het jacht is gebragt. De kapitein *da Silva* was ter dood veroordeeld; don *Miguel* had deze straf in eeuwigdurende gevangenis veranderd.

N E D E R L A N D E N.

UTRECHT *den* 25. *Augustus.* De verjaardag van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning is gisteren op eene plegtige wijze gevierd. Vroeg in den morgen wapperden de vlaggen van den Doms Toren, van de publieke gebouwen en van vele bijzondere huizen, en werd het klokkenspel van tijd tot tijd gehoord. Om 10 ure was er godsdienst in de kerken der onderscheidene gezindheden, waarbij gebeden voor Neêrlands beminden Vorst ten Hemel werden gezonden.

Het was voor dezen feestdag bewaard, dat de schoone Infanterie-Kazerne, waaraan den naam van WILLEM'S KAZERNE is gegeven, zoude ingewijd worden. Van wege stads Regering waren tot bijwoning van deze plegtigheid niet alleen genoodigd de leden der onderscheidene Collegien en de Ambtenaren, maar er was ook toegang verleend aan vele inwoners, welke gelegenheid hadden de ruimte en schoone bouworde van de Kazerne te bewonderen en voor de talrijke ramen, op de groote binnenplaats de inwijding te aanschouwen. Op deze binnenplaats waren Z. Exc. de Heer Gouverneur der provincie, de leden der Gedeputeerde Staten, de leden van het Hooge Militaire Geregtshof, de Raden der Munt, de Curatoren en Professoren der Akademie, de leden der Regtbanken en vele andere ambtenaren vereenigd welke door de stads Regering werden ontvangen. Ook bevond zich aldaar een detachement der stedelijke schutterij. Na dat het garnizoen dezer stad, bestaande uit 2 bataljons infanterie en 2 eskadrons lanciers, op het Vreeburg parade had gehouden, trok hetzelve naar de binnenplaats der Kazerne en schaarde zich in de rondte, waaron de Militaire Staf, hebbende den generaal baron *van der Capellen*, Provinciaal kommandant, aan het hoofd, binnen trad, welke door de Regering ontvangen werd. De Burgemeester, de Heer *van Asch van Wijck*, deed aan den Heer Generaal-Majoor Provinciaal Kommandant en aan de Bevelhebbende Officieren met derzelver korpsen, de volgende aanspraak:

„ De Regering dezer stad heeft het genoegen op dezen plegtigen dag, in dit nu voltooid gebouw, te ontvangen den Heer Generaal, Provincialen Kommandant, de Heeren Bevelhebbers en Officieren met de Korpsen, welke de bezetting dezer stad uitmaken.

„ Zij heeft de eer dezelve te verwelkomen in deze tot inlegering der infanterie bestemde Kazerne.

„ De goede verstandhouding, welke tusschen het Militaire Bewind en de Regering dezer stad, door den Heer Generaal zoo zeer is bevorderd, maakt het voor haar tot een bijzonder genoegen deuzelven aan het hoofd dier bezetting te begroeten. Zij ziet zich tevens omringd door zoo vele aanzienlijke Staats-ambtenaren en leden van binnen hare stad gevestigde, zoo Algemeene, Provinciale als Stedelijke Collegien en van de Universiteit, voor hare stad zoo belangrijk; zij ziet zich vergezeld van de Bevelhebbers, Officieren en een gedeelte van de manhaftige Schutterij binnen hare stad, welke in verschillende betrekking o hunne belangstelling in de plegtige inwijding van dit gebouw, door hunne vereerende tegenwoordigheid wel willen betoonen.

„ Deze gelukkige zamenstemming van het Militaire met het Burgerlijke Bewind, mag zij veilig beschouwen als het ware kenmerk dier goede gezindheden, welke de onderscheidene deelen der Maatschappij tot behartiging en bevordering van het algemeen belang verbindt en vereenigt.

„ En hoe kan dit anders, daar alle maatschappelijke stan-

Zie verder den kant van de eerste Bladz.